

Tájékoztató a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában folyamatban perről a Kúria Mfv.II.10.698/2017/4. számú ügyében

Dátum: 2018. június 5.

Ha a közalkalmazott írásban kezdeményezi a jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetését, a közös megegyezés a munkáltató írásbeli hozzájárulásával jön létre. Ennek hiányában a kezdeményezés ajánlatnak minősül és a közös megegyezés nem jön létre akkor, ha a közalkalmazott az ajánlatát a másik fél elfogadó nyilatkozatának elküldését megelőzően a másik félhez intézett jognyilatkozatával visszavonta.

A felperes ápoló munkakörben állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperessel. A munkáltató hiányosságokat észlelt a munkavégzésével kapcsolatban, s felvetődött a közalkalmazotti jogviszony közös megegyezéssel történő megszüntetésének lehetősége. A felperes 2016. szeptember 8-án aláírt egy olyan iratot, melynek tartalma szerint azzal a kéressel fordult az alperes főigazgatójához, hogy közalkalmazotti jogviszonyát 2016. szeptember 30-ával közös megegyezéssel szüntessék meg. Az okiratot aláírta és átadta a munkáltatónak. Ezt követően az alperes a felperes nyilatkozata szerint elindította a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos adminisztrációt. Az alperes igazgatóhelyettese 2016. szeptember 20-án egy e-mailt küldött a felperesnek, melyben megkérte, hogy a következő napon menjen be aláírni „még egy papírt”. A felperes válasz e-mailjében azt jelezte, hogy rövidesen jelentkezni fog. 2016. szeptember 21-én kelt és szeptember 22-én kézbesített levelében közölte, hogy a 2016. szeptember 8-án a közalkalmazotti jogviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésére irányuló kérelmét visszavonja, nem kéri jogviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetését. Az alperes 2016. szeptember 30-án kelt, a felperes jogi képviselője részére október 18-án kézbesített válaszlevelében arról tájékoztatta a felperest, hogy közalkalmazotti jogviszonyának közös megegyezéssel történő megszüntetésére irányuló nyilatkozatát érvényesnek és hatályosnak tekinti.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes 2016. október 11-ével jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát, s e határozatot a másodfokú bíróság helybenhagyta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria határozatában kifejtette, hogy a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 3. § (1) bekezdése, illetve 24. § (2) bekezdése alapján alkalmazni rendelt, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 22. § (3) bekezdése, illetve 44. §-a alapján a felek joghatályosan a közalkalmazotti jogviszonyt írásba foglalva szüntethették meg. Ennek megfelelően a felek által 2016. szeptember 8-án történt, a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésére vonatkozó szóbeli megállapodás nem volt alkalmas joghatás kiváltására, ezért a felperes által e napon aláírt nyilatkozat a felperes ajánlatának minősült. Ezt közölte az alperessel, így ajánlatához kötve volt. A megállapodás érvényes létrejöttéhez szükség volt arra, hogy azt a munkáltatói jogkör gyakorlója aláírja, azaz egyetértését írásban fejezze ki és ezt a felperessel közölje.

Az Mt. 31. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:64. § (1) bekezdése rendelkezik az ajánlati kötöttségről azzal, hogy a 6:65. § (2) bekezdése értelmében megszűnik az ajánlati kötöttség, ha az ajánlattevő ajánlatát a másik fél elfogadó nyilatkozatának elküldését megelőzően a másik félhez intézett jognyilatkozatával visszavonja. A perbeli esetben erre került sor, a felperes még azelőtt visszavonta nyilatkozatát, mielőtt az alperes igazolható módon közölte volna a felperessel azt, hogy elfogadja a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésére tett ajánlatát. Az alperes 2016. szeptember 20-án küldött e-mailjéből nem tűnt ki, hogy a felperesnek milyen „papírt” kell aláírnia és az sem, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója a jogviszony közös

megegyezéssel való megszüntetéséről szóló okiratot aláírta, azaz az ajánlatot elfogadta. A megállapodás létrejöttéhez szükség lett volna a Ptk. 6:69. § (1) bekezdése szerint arra, hogy az alperes elfogadó nyilatkozata hatályossá váljon. A Ptk. 6:5. § (2) bekezdése szerint a távollévők között tett jognyilatkozat a címzetthez való megérkezéssel válik hatályossá. Mivel a felperes 2016. szeptember 22-én érkezett visszavonó nyilatkozata előtt az alperes nem közölte, hogy az ajánlatot elfogadta, a felperes jogszerűen élhetett az ajánlata visszavonására vonatkozó törvényi lehetőséggel.

Budapest, 2018. június 5.

A Kúria Sajtótitkársága